

מה שהתגלתה בשבוע בבחינת למפלגת העמלה רוחק מאור מלכגע כל אזרח הארץ שעתידה נזון בידי אנשים ראויים. יכול להיות שהטופעה חוצה מפלגות - ואם כך הדבר אז אולי צריך להיפטר ממשיטת הפרימיום המשחיטה כל חלקה טוכה. בפוליטיקה הישראלית, היא מחייבת את המועumsים להיעזר בהרבה תחמות מבעל עניין - ובעיקר היא גורמת לכך שהחטאות אכן משקפות את רצון הבוחרים.

זיהה, לטבח מה שמדובר בפעם בימים אלו, שאולי בכלל כדאי לחזור אל השיטה הישנה-טונה של ועדות מינויים, או של ועדות מסדרת מתפקידים בקברכם מכך עדותיהם האידיאולוגיות של מושליםם, הרכת מאור מעמידם בכלל לא רעים. שיטה זאת נראית בעיני עייפה בהרבה על השיטה שבא קובלן קולות במחוזות בחורה שונים קובעים מי יהיה בין מהה ווערים נבחרי הציבור, או מי ימוד גראש מפלגה זו או אחרת.

כשם שנטולה שיטת הקיריה הישירה של ראשי ממשלה, שיטה שהוכחה את עצמה כבלתי מתואימה לאוכלוסיית המצביעים במקומות, לא מן הנמנע שיש מקום להשבה מחודשת גם בנסיבות הדור שבה צריכים לבחור חבר הכנסת.

זדמנות היה בכך הכל שיטת מثال, אחת מרבות. צריך כל העת לנסתות ולשפר אותה - או לנחש אותה לשובת משנה אחר, אין לך דש אותה כלל מחר אם התוצאה היא שתיות ועיות - ואברהם ברג,

פרטים:

שם: חיים משבב |

דואל: h-misgay@inter.net.il | אתר: www.nfc.co.il

- תאריך עדכון: 21:43:48 09/09/2001 -

ל知己 סוציאלי